

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201389248/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Der har de levet i mange Tider
og leet og grædt med hinanden tro,
og sat i Verden en hel Del Wied'er,
hvis Antal stemmer med 4 X 2.
Traialalalalala.

III

TRINE

Vi kommer nu til den store Inkonsekvens i mit Liv, idet jeg af alle Mennesker har holdt mest af min Moder, skønt hun var et Fruentimmer.

Det var hende, der spredte Liv og Indhold over Hjemmet. Ingen kunde le som hun — og ingen græde som hun! Og desuden var hun en dygtig og energisk Kone i sit Hus — et stort Hus med mange Tjenestefolk.

Til at begynde med var mine Forældre vel nærmest fattige. De sad om Aftenen ved et Spiddelys og læste og arbejdede. Engang Farfar kom paa Besøg, tændte Mor to Lys. Den Gamle sad lidt og kiggede paa dem, og saa sagde han:

— Er I saa flotte hver Aften?

— Nej, sagde Mor — det er kun paa Grund af Farfars Besøg.

Saa rejste han sig, gik hen og blæste det ene Lys ud og sagde:

— *Et er nok.*

Saadan var altsaa mit Barndomshjem. Meget økonomisk. Jeg kan huske, de solgte det Smør, de lavede, og købte Margarine til os.

Naa, det mærkede vi Børn jo ikke noget til, vi troede, at saadan skulde det være. Og Mad fik vi nok af, kraftig Middagsmad og de berømte gamle, solide Aftensborde.

Mine Forældre havde 11 Børn. Derfor var der to Børnekamre, det store og det lille, og naar vi avancerede fra det lille over i det store, var det en Højtidsdag, næsten som en Slags Konfirmation.

Men hele Dagen — med Undtagelse af Maaltiderne — var vi altsaa i Børnekamrene, og naar det begyndte at blive mørkt

om Vinteraftenerne, stod vi allesammen opstillede indenfor Døren og ventede paa, at Mor skulde komme og hente os over i Dagligstuen, hvor hun saa satte sig i Sofaen med alle Ungerne omkring sig og fortalte fantastiske Eventyr om Konger og Dronninger og Hekse og saadan noget.

Det Billede af Mor, der staar klarest for mig, er dog det, naar hun smaafløjtende eller nynnende stod ved det store Bord i Dagligstuen og klippede Tøj til en af os. Hun havde først lavet Mønsteret af „Berlingske Tidende“, som hun hæftede fast paa Tøjet med Knappenaale og klippede til med en uhyre Saks. Denne brugte hun ogsaa til at klippe os med. Den „nippede“, saa at Processen foregik under vild Hylen og Skrigen.

Mor har leveret Materialet til den af mine Bøger, der hedder „Bedstemoders Manuskript“, og af denne ses, at vi paa mødrene Side stammer fra Bøhmen. Hendes Bedstefader var en indvandret Bøhmer, og derfra skriver det sig vel, at hun som Barn altid blev kaldt „Jødetøsen“, fordi hun var saa sorthaaret.

Det gik paa en Maade i Arv til mig, for da jeg kom til Kjøbenhavn, raabte Gadedrengene: Flæsk, Flæsk! efter mig.

Mor var døbt Trine. Og det Navn beholdt hun, saalænge hun bar Titlen „Madam“. Men da hun blev *Fru*, saa sagde hun, at hun var døbt *Cathrine*, og senere strøg hun Trine helt og kaldte sig „Catha“.

Hvoraf man ser, at hun trods alt var et ægte Kvindfolk.

Gaardens største Højtidsdag var for os Børn Moders Fødselsdag den 18de Juli. Jeg skrev engang — det var vel i Midten af 70erne — et Digt til hende, hvoraf jeg endnu husker første Vers:

Mel.: Nu vil jeg syng om Karen.
Den 18de Juli paa Gaarden,
hvor man faar Medaille for Smør,
en Højtidsdag stedse har vaaren
og er da endnu li'som før.
Thi Fruen, det sødeste søde
af alt, hvad som findes af sødt
baade blandt Kristen og Jøde,
paa denne Dato er født.